

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010238
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Mihaľ
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2515010238.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci proti odsúdenému J. A., narodenému dňa XX. Q. XXXX v X., trvale bytom K., v konaní o návrhu ošetrojúceho lekára na zmenu spôsobu výkonu ochranného liečenia, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. júna 2018 v Trnave sťažnosť obhajcu odsúdeného J. A. JUDr. Radovana Ulehlu proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany zo dňa 28. marca 2018, č. k. 2T 62/2015-280 a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť obhajcu odsúdeného J. A. JUDr. Radovana Ulehlu **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Uznesením samosudcu Okresného súdu Piešťany zo dňa 28. marca 2018, č. k. 2T 62/2015-280 bol podľa § 446 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 74 ods. 1 tretia veta Trestného zákona odsúdenému J. A. zmenený spôsob výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia z ambulantnej formy, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 11.09.2015 sp. zn. 2T/62/2015, právoplatným a vykonateľným 28.10.2015, na ústavnú formu.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 284 - 287 spisu nasledovne (citácia):

„J. A. bol trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 11. septembra 2015, sp. zn. 2T/62/2015, právoplatným 28. októbra 2015, uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 odsek 2 písmeno f) Trestného zákona, z toho v bode 2 podľa § 212 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok nepodmienečne so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súd mu zároveň uložil ochranné liečenie protitoxikomanické ambulantnou formou.

Vzhľadom na skutočnosť, že ochranné liečenie nebolo u odsúdeného realizované počas výkonu trestu v ústave na výkon trestu odňatia slobody, výkon ochranného liečenia mu bol 9. februára 2017 nariadený v psychiatrickej ambulancii MUDr. K. H. v Piešťanoch.

Podaním z 2. júna 2017 psychiatricka oznámila súdu, že odsúdený sa 31. mája 2017 dostavil na ambulanciu a započali s výkonom ochrannej ambulantnej protitoxikomanickej liečby. Bol zo strany psychiatricky oboznámený so skutočnosťou, že má nariadenú liečbu a budú sa stretávať s tým, že ďalšia kontrola je určená o mesiac.

16. októbra 2017 bolo Okresnému súdu Piešťany doručené podanie MUDr. K. H. z 13. októbra 2017. Ošetrojúca lekárka v podaní uviedla, že J. A. započal s výkonom nariadenej liečby 31. 5. 2017, avšak účel liečby sa ambulantnou cestou nedá dosiahnuť. Odsúdený nespolupracuje, nedostavuje sa na kontroly, resp. ak sa náhodou dostavil, bol intoxikovaný (pravdepodobne liekmi, priznal aj užívanie pervitínu), počas vyšetrenia alebo v čakárni zaspával, slinil.....celkovo hygienicky zanedbaný, osobnostne zmenený, deprivovaný. Opakovane sa nepodarilo zrealizovať toxikologické vyšetrenie moču, lebo na výzvu sa nedostavil alebo ho matka opakovane preobjednávala na iný termín, na ktorý sa taktiež nedostavil. V závere podania psychiatricka navrhuje súdu zmeniť formu liečby z ambulantnej na ústavnú.

V podaní psychiatricky z 31. januára 2018 sa uvádza, že J. A. v liečbe vôbec nespolupracoval, mal by bývať u svojej matky A. O. XX. Psychiatricka podotkla, že s matkou je taktiež veľmi obtiažna spolupráca. Okresný súd Piešťany za účelom rozhodnutia o návrhu vytýčil viaceré verejné zasadnutia (20.12.2017, 14.02.2018, 07.03.2018), ktoré boli pre neprítomnosť odsúdeného odročené. Odsúdenému opakovane nebolo možné doručiť predvolanie na verejné zasadnutie, neúspešné bolo i doručovanie cestou polície. Keďže sa aj napriek opakovaným previerkam nepodarilo zistiť adresu, kde by sa mal odsúdený zdržiavať, jeho pobyt nie je súdu známy, opatrením z 12. marca 2018, sp. zn. 2T/62/2015, mu súd (I. stupňa) podľa § 293 odsek 4 Trestného poriadku ustanovil obhajcu a následne vykonal 28. marca 2018 verejné zasadnutie v neprítomnosti odsúdeného, ale za prítomnosti ustanoveného obhajcu JUDr. Radovana Ulehlu, čím boli zabezpečené všetky práva odsúdeného.

Na verejnom zasadnutí súd (I. stupňa) oboznámil čítaním listinné dôkazy založené v spise Okresného súdu Piešťany, najmä obžalobu prokurátora Okresnej prokuratúry Piešťany z 10. septembra 2015, sp. zn. Pv 485/14/2204 - 39, trestný rozkaz Okresného súdu Piešťany z 11. septembra 2015, sp. zn. 2T/62/2015, právoplatný 28. októbra 2015, lustráciu ZVJS, nariadenie výkonu trestu odňatia slobody z 18. novembra 2015, nariadenie výkonu ochranného liečenia z 18. novembra 2015, hlásenie zmien ÚVTOS Želiezovce z 8. apríla 2016, správu ÚVTOS Leopoldov z 1. februára 2017, nariadenie výkonu ochranného liečenia z 9. februára 2017, hlásenie zmien ÚVTOS Leopoldov z 10. apríla 2017, správu ošetrojúceho psychiatra z 25. apríla 2017, výzvu na nástup ochranného liečenia z 25. apríla 2017, žiadosť na ošetrojúceho psychiatra z 1. júna 2017 a odpoveď psychiatra z 2. júna 2017, správu psychiatricky z 13. októbra 2017, zápisnicu o verejnom zasadnutí z 20.12.2017, lustráciu v Registri obyvateľov, lustráciu ZVJS, žiadosť na ošetrojúcu psychiatricku z 19. januára 2018, správu OO PZ Piešťany z 23. januára 2018, správu ošetrojúcej psychiatricky z 31. januára 2018, zápisnicu o verejnom zasadnutí zo 14.02.2018, správu OO PZ Vrbové zo 7. februára 2018, lustráciu v databáze súdov, lustráciu STA, register trestov, zápisnicu o verejnom zasadnutí zo 07.03.2018, správu OO PZ Vrbové z 22. februára 2018 a opatrenie Okresného súdu Piešťany z 12. marca 2018, sp. zn. 2T/62/2015.

Obhajca na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje vypočuť MUDr. H. k správaniu sa odsúdeného a k priebehu liečby a tiež matku odsúdeného k správaniu sa odsúdeného, ale aj k zisteniu pobytu, napr. či nie je obmedzený na slobode (vo väznici) v zahraničí. Tiež navrhol osobne vypočuť odsúdeného.

Prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania a vypočutie matky a ošetrojúcej lekárky považuje za nedôvodné, z pripojeného vyšetrovacieho spisu má súd poznatky potrebné pre rozhodnutie. V správach sa osoby vyjadrovali ako sa správal odsúdený pri pokusoch aplikovať liečbu a preto navrhol rozhodnúť na verejnom zasadnutí. Pokiaľ ide o zistenie, či odsúdený je vo výkone trestu alebo väzby v zahraničí, prokurátor uviedol, že súd vykonal lustráciu v rámci Slovenskej republiky a ani opakovanou výpoveďou matky by táto informácia matky nemusela byť ozrejmená. Návrhy preto navrhol zamietnuť. V konečnom návrhu prokurátor uviedol, že navrhuje žiadosť ošetrojúcej lekárky na zmenu ochranného liečenia vyhovieť a rozhodnúť, že odsúdený J. A. bude vykonávať ochranné liečenie ústavnou formou. Poukázal na skutočnosť, že samotná doktorka vie odborne zhodnotiť potrebu odbornej pomoci odsúdenému vo forme ústavnej liečby. Tým sa dosiahne aj účel uloženého ochranného opatrenia. Na to, aby akákoľvek forma ochranného opatrenia plnila svoj účel, musí byť aj vykonaná. Vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorej sa odsúdený v minulosti dopúšťal, môže dôjsť k recidíve, pokiaľ ochranné liečenie nevykoná.

Obhajca v konečnom návrhu uviedol, že vzhľadom na odmietnutie vykonania obhajobou navrhovaných dôkazov nebolo podľa jeho názoru vykonané také množstvo dôkazov, aby bolo možné tvrdiť, že množstvo potrebných podkladov k rozhodnutiu o zmene výkonu ochranného liečenia existuje. Navrhol, aby súd o návrhu na zmenu nerozhodoval a zadovážil si ďalšie dôkazy, alternatívne, aby návrh na zmenu ochranného liečenia zamietol.

Podľa § 446 odsek 1 Trestného poriadku, o zmene spôsobu výkonu ochranného liečenia rozhoduje na návrh prokurátora, obvineného, jeho zákonného zástupcu, osoby, ktorá by mohla za obvineného v jeho prospech podať odvolanie, alebo ak obvinený medzitým nastúpil alebo absolvoval uloženú odvykaciu alebo inú liečbu v niektorom zdravotníckom zariadení, na návrh ošetrojúceho lekára alebo aj bez takého návrhu súd, v ktorého obvode je liečebné zariadenie, v ktorom sa ochranné liečenie vykonáva, na verejnom zasadnutí; predtým musí byť odsúdený vylúčený.

Podľa § 74 odsek 1 tretia veta Trestného zákona, ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak.

V prípade, ak sa odsúdený pri ambulantnom spôsobe ochranného liečenia nepodrobuje stanovenému liečebnému režimu, prípadne s ohľadom na stav a vývoj duševnej poruchy, tak sám nie je schopný urobiť,

spravidla to svedčí o tom, že povaha choroby bráni splneniu účelu ambulantného ochranného liečenia a v takomto prípade môže súd zmeniť liečenie ambulantné na liečenie ústavné (R 30/1972).

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd (I. stupňa) k záveru, že ochranné liečenie ambulantnou formou neplní u odsúdeného svoj účel, nakoľko odsúdený nespolupracuje v liečbe, nedostavuje sa na kontroly, ak sa dostavil, bol intoxikovaný, hygienicky zanedbaný. Opakovane sa nepodarilo zrealizovať toxikologické vyšetrenie.

Súd (I. stupňa) odmietol návrh obhajcu na doplnenie dokazovania výsluchom odsúdeného, nakoľko vzhľadom na správy ošetrujúcej psychiatričky má súd za preukázané, že ambulantný spôsob ochranného liečenia nie je u odsúdeného s prihliadnutím na jeho aktuálny zdravotný stav dostačujúci. Odsúdený navyše podľa vyjadrenia psychiatričky pri výkone ochranného liečenia vôbec nespolupracuje a súdu nie je známy jeho aktuálny pobyt, ktorý sa nepodarilo zistiť ani opakovaným šetrením, a to aj prostredníctvom polície.

Rovnako súd (I. stupňa) odmietol návrh obhajcu na doplnenie dokazovania výsluchom ošetrujúcej lekárky a matky odsúdeného ako dôkazov nadbytočných, ktorých vykonanie by neprineslo žiadne nové skutočnosti. Všetky potrebné vyjadrenia ošetrujúcej lekárky boli súdu doručené a sú súčasťou spisového materiálu. Matka odsúdeného pri policajnej previerke sama uviedla, že nemá vedomosť, kde odsúdený aktuálne prebýva a k nej na návštevy chodí len sporadicky, a preto nemožno predpokladať, že by mohla poskytnúť relevantné informácie o jeho aktuálnom zdravotnom stave.

Vzhľadom na návrh ošetrujúcej lekárky MUDr. H., ktorá navrhuje zmenu ambulantnej formy ochranného liečenia na ústavnú, dospel súd (I. stupňa) k jednoznačnému záveru, že v tomto prípade ambulantná liečba nespĺňa svoj účel, preto súd (I. stupňa) rozhodol podľa § 74 odsek 1 Trestného zákona tak, že spôsob výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia ambulantného, ktoré bolo odsúdenému uložené trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany z 11. septembra 2015, sp. zn. 2T/62/2015, právoplatným 28. októbra 2015, zmenil na ústavný spôsob výkonu uloženého ochranného liečenia.“

Proti tomu uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť obhajca odsúdeného J. A. JUDr. Radovan Ulehla.

odsúdený ani jeho obhajca do dňa konania neverejného zasadnutia sťažnostného súdu sťažnosť nijako bližšie neodôvodnili.

Prokurátor sa k sťažnosti nevyjadril.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.) preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného J. A. nie je dôvodná.

Okresný súd postupoval v súlade so zákonom a správne, keď na podklade vykonaných dôkazov a v zákonom predpísanej forme (a to aj v osobnej neprítomnosti nedostihnuteľného J. A.) rozhodol, že v zmysle § 74 ods. 1 veta tretia Tr. zák. postupom podľa § 446 ods. 1 Tr. por. odsúdenému J. A. (na návrh oprávneného subjektu) zmenil spôsob výkonu ochranného protitoxikomanického liečenia z ambulantnej formy na ústavnú formu.

Toto rozhodnutie po formálnej i materiálnej stránke vecne správne odôvodnil a dôvodne skonštatoval, že odsúdený spĺňa zákonom predpokladané podmienky pre naznačený postup.

Záveru okresného súdu si sťažnostný súd v rámci postupu svojho konania osvojuje a v plnom rozsahu na ne ako na správne poukazuje, a to bez potreby opakovania takýchto dôvodov.

Nezistiac podmienky pre zmenu napadnutého uznesenia senát Krajského súdu v Trnave podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obhajcu odsúdeného J. A. JUDr. Radovana Ulehlu zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.